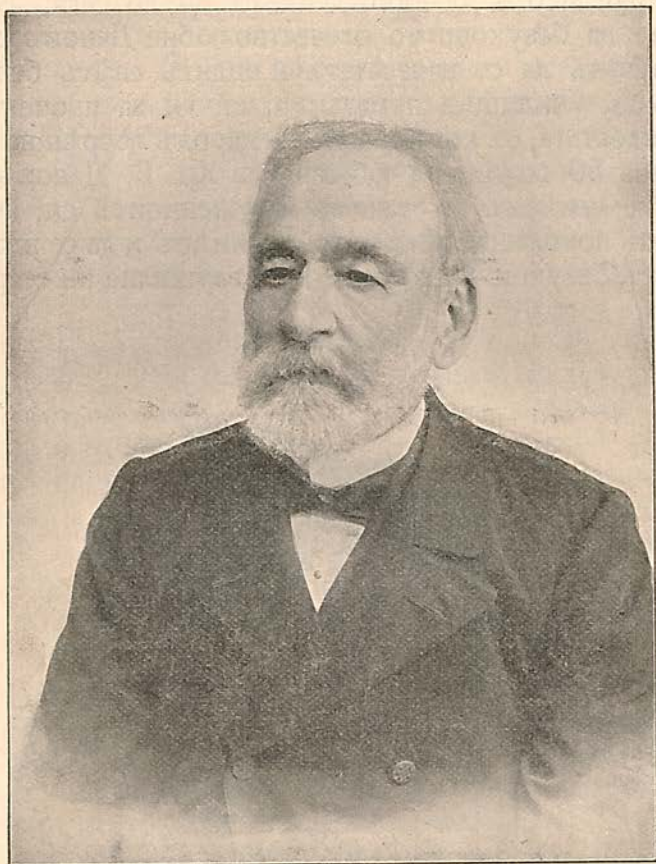

валъ въ Стрѣлча, Перушица и Клисуря. Като всѣки що-годѣ просвѣтенъ синъ на врѣмето си, Христо неморно работилъ денѣ въ училището съ малкитѣ си ученици, а вечеръ и празникъ училъ и будилъ съгражданиитѣ си. Съ безпиренъ трудъ Дановъ събудилъ и възродилъ населението, та то почнало да мисли

Христо Г. Дановъ.

за своето бждеще положение. Но турското правителство почнало да го подозира, като пакостенъ рая на държавата, и прѣзъ 1853. година Христо избѣгва въ Пловдивъ, дѣто се настанява за учителъ въ училището „св. Кирилъ и Методий“.

Подиръ деветъ годишна плодотворна учителска работа, Христо Г. Дановъ се прѣдава на книжарство